

[Elgaard.]

I Fortsættelse heraf kan man da ikke komme bort fra, at den Situation, der i al Almindelighed eksisterer omkring dette Lovforslag, er saa ekstraordinær, at man vanskeligt i dansk Lovgivnings Historie kan finde noget tilsvarende. Om det er det rette Grundlag for Gennemførelsen af betydende Ændringer inden for dansk Retspleje — specielt i en Tid som den nuværende, hvor der ogsaa hersker en noget egenartet Mentalitet inden for Dele af den danske Befolkning —, finder jeg i høj Grad tvivlsomt.

Jeg hørte, at den højtærede Justitsminister takkede den ærede Ordfører for Det radikale Venstre (Steen). Men det kan dog ikke være undgaaet nogens Opmærksomhed, heller ikke den højtærede Ministers, at der af et Medlem af Det radikale Venstre i det andet høje Ting er skrevet en Artikel om Lovforslaget, der kort og godt ender med at udtrykke Haabet om, at den højtærede Minister vilde trække Forslaget tilbage, inden det kom frem til Afstemning i Rigsdagen, idet han derved vilde styrke sin Prestige, ogsaa over for Historiens Dom.

Se, det er jo ikke en politisk Modstander, det er ikke et Menneske, der har ladet sig paavirke af den juridiske Kritik af Lovforslaget, det er et velvilligt indstillet Medlem af det ene Regeringsparti, der bedømmer Forslaget saaledes, og derfor var der ikke megen Logik i, at Ordføreren for Det radikale Venstre udtalte Troen paa, at Befolkningen vilde møde Loven med Tillid — det kan da i hvert Fald ikke være den Del af Befolkningen, der læser „Tidens Stemme“ eller lægger nogen Vægt paa, hvad der skrives i „Tidens Stemme“.

Jeg har endnu kun een Bemærkning tilbage. Vi er jo under Debatten her, baade af den ærede Ordfører og af den højtærede Minister, vedrørende den sagkyndige Bedømmelse af Forslaget, blevet stillet over for forskellige Udtalelser, og man har da altid fremført Udtalelser af Enkeltpersoner, Højesteretspræsidenten og de to Professorer, Hurwitz og Poul Andersen. Men jeg vil minde om en Udtalelse, som man har maattet tillægge megen Vægt, nemlig den Udtalelse, som Det staaende Retsplejeudvalg har fremsat. Det staaende Retsplejeudvalg bestaar af 17 Medlemmer, hvoraf de 7 er Dommere og de 10 ikke Dommere, og vi kan jo gaa ud fra, at disse Mennesker ikke bedømmer Forslaget ud fra nogen anden Forudsætning end Vurderingen af, hvorledes det vil virke, hvis det indføres

i det danske Retssystem. Denne — man har vist Lov til at sige helt uvildige Bedømmelse — tror jeg, man skal lægge megen Vægt paa, og derfor kunde jeg havde ønsket, at man, efter at de foreliggende Ændringsforslags Gennemførelse var sikret, havde faaet en ny Udtalelse fra Det staaende Retsplejeudvalg. Men det har man ikke.

Jeg maa i Overensstemmelse med mine Udtalelser i Gaar sige, at de Ændringsforslag, der foreligger nu, og de, der eventuelt vil komme til at foreligge siden, vil vi ikke modsætte os, da vi anser dem — i hvert Fald adskillige af dem — for at være af forbedrende Karakter. Men de giver ikke Særdomstolen den Begrundelse, som vil være nødvendig for at overbevise os om, at det er paatrængende nødvendigt at ophøje Lovforslaget til Lov.

Jeg tror ikke, at det foreliggende Lovforslags Vedtagelse vil betyde nogen mærkbar Ændring vedrørende de Forhold, der hidtil er blevet behandlet af andre Instanser. Jeg tror derimod, at man inden for visse Dele af Befolkningen — mere eller mindre berettiget — har faaet en Forventning med Hensyn til, hvad der nu skulde ske, en Forventning, der meget hurtigt vil forvandle sig til Skuffelse, og jeg tror heller ikke, at den højtærede Minister faar nogen Glæde af det, hvis det gennemføres paa nuværende Tidspunkt.

Vi maa fremdeles gaa imod Lovforslaget.

Victor Pürschel: Jeg har Grund til at takke for megen Velvilje fra forskellig Side. Især det ærede Medlem Hr. Steen var saa venlig at anerkende, at jeg dog undtagelsesvis havde sagt noget morsomt, og det sætter jeg megen Pris paa fra den Side. At det var med et lidt bittersødt Smil, tilgiver jeg ham — det forstaar vi alle. Men naar han sagde, at den Artikel i „Tidens Stemme“ ikke var noget Forsøg paa at komme bort fra Forslaget, maa jeg dog maaske med den højtærede Formands Tilladelse have Lov til at citere Slutningen af denne Artikel:

„Da Lovforslaget, selv med de af Udvalgsflertallet foreslaaede Ændringer, i hvert Fald er paa Grænsen af det grundlovsstridige, og da det endnu ikke er lykkedes at faa noget Bevisdatum for, at denne besynderlige Lov“ — denne besynderlige Lov — „er paakrævet, anbefaler en saadan Udsættelse af Lovens Ikrafttræden sig i Grunden mest.“

Nu er det jo ikke en Udsættelse af Lovens Ikrafttræden, han vil naa, den dyb-